

В. Т. Габелко

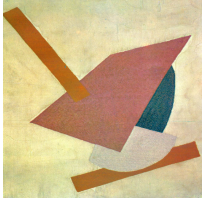
Генке-Меллер Ніна Генріхівна

ГЕНКЕ-МЕЛЛЕР Ніна Генріхівна (07(19). 03. 1893, Москва – 25. 08. 1954, Київ) – декоратор і дизайнер. Дружина *В. Меллера*, бабуся [Н. Ветрової-Робінсон](#). Член СХУ (1938). Навч. у Київ. худож. студії О. Екстер (1913–15). Водночас працювала у худож. майстерні с. Скопці Переяслав. пов. Полтав. губ. (нині с. Веселинівка Баришів. р-ну Київ. обл.) під керівництвом Є. Прибильської, де створила ескізи для вишивок та килимів. 1914 керувала майстернею із Є. Прибильською. Брала участь в оформленні вистав «Фаміра Кіфаред» І. Анненського (Моск. камер. театр, 1916), у харків. театрі «Веселий пролетар», рев. свят, агітпоїздів, плакатів. Від 1915 – гол. художник, зав. кустар. пункту Н. Давидової у с. Вербівка (нині Кам'ян. р-ну Черкас. обл.). Залучала до твор. співпраці відомих авангард. митців. Брала участь у створенні худож.-пром. шкіл-майстерень з метою підтримки нар. мистецтва на теренах Тернопільщини, Чортківщини, Коломийщини, Чернівецьчини. Для творчості Г.-М. характерний синтез нар. й авангард. мистецтва. Реалізувала себе як дизайнер-монументаліст та книжк. графік. Один із напрямів творчості Г.-М. – шрифт. оформлення друков. видань, плакатів, лозунгів. Учасниця мистецьких виставок від 1910-х рр. Персон. – у Києві (2004, посмертна). Гол. художник пан-футурист. видавництва «Гольфстрім». Від квітня 1919 – чл. Колегії мистецтв і зав. секції приклад. мистецтв Губнаросвіти. 1920–24 викладала у Всеукр. держ. центростудії; одночасно 1922–24 – керівник, гол. художник майстерні розписів на дереві «Сестри Генке». 1920–30 – дизайнер інтер'єрів офіц. установ, виставок у Харкові. У 1940–50-х рр. розробляла проекти декор. оздоблення архіт. споруд, ескізи декор. тканин, костюмів, панно для Моск. камер. театру. Виконала оформлення вистави у театрі «Веселий пролетар», проекти тканин у кооперативі «Всекохудожник», оформлення виставок та Музею політкаторжан. У воєнні роки – зав. костюмерної та худож.-

декор. цеху театру, брала участь в оформленні вистав Узб. драм. театру у Фергані. Від 1944 – в Упр. у справах архітектури. Роботи Г.-М. експонувалися в Москві, Петрограді (нині С.-Петербург), Берліні, Парижі.

Фотоілюстрації

Рекомендована література

1. Папета С. Ніна Генке. Від народного супрематизму – до авангардизму видовищ // Пригоди авангарду. Вадим Меллер. Ніна Генке-Меллер. Ніна Ветрова-Робінсон: Каталог. К., 2004.

Бібліографічний опис:

Генке-Меллер Ніна Генріхівна / В. Т. Габелко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-29082>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).